

Uitreiking Limburger van Verdienste aan Jan Klompen, oud-directeur Limburg Festival, 6 augustus 2024, Thorn

(Gesproken woord geldt)

Een Ode aan de Hoop,

beste mensen,

dat is wat het Limburg Festival dit jaar wil zijn.

Onder meer met verhalen
over wat je in deze tijd zo bang kan maken –
zoals oorlog, zieke en eenzaamheid –
hoe je die ook kan overwinnen.

Maar ik zie die ode aan de hoop
niet alleen in de programmering,
maar net zo goed in het festival zelf.

Want zeker in onzekere tijden
gaat de hoop verloren
als iedereen zich
in zijn eigen wereldje terugtrekt;
de antenne niet meer op de ander wil richten; en
enkel nog in 'zwart en wit' denkt.

Hoe geweldig is dan
een Limburg Festival
dat vanwege de laagdrempeligheid
niet alleen het gebruikelijke theaterpubliek
letterlijk naar buiten lokt;
maar zoveel meer mensen samenbrengt;
samen ervaringen laat opdoen;
en ook samen de schoonheid laat vieren;
van natuur, kunst en cultuur...

En precies dat,

maakt dit Limburg Festival
ook tot een baken van hoop.

Een baken van hoop
waarvoor we denk ik
één man in het bijzonder
dankbaar mogen zijn.

Een man die zich
28 jaar lang
met hart en ziel
heeft ingezet
om dit festival
een blijvertje te laten zijn.

Om wat al sinds 1983 bestond
ook met de tijd mee te laten gaan;
door het van 10 naar 5 dagen te brengen;
van geheel Limburg naar Midden-Limburg; en
van straat naar locatie...

Ingrepen die het festival
tot een blijvende magneet
maakte voor tienduizenden bezoekers;
en heus niet alleen uit Midden-Limburg.

Hoeveel gezinnen, geliefden en vrienden
zijn in al die jaren niet op de fiets gestapt;
op weg naar bijzondere plekken in de natuur
waar dans, muziek of theater
je de ene keer aan het lachen maakt.
de andere keer tot ontroering brengt;
en dan weer aan het denken zet...

En dan heb ik het
alleen nog maar over die

inmiddels 'fietsklassieker' *Natuurlijk ... Theater*
die hij zelf ooit 'de stam' noemde
als je het Limburg Festival als een grote eik ziet.

Al die andere voorstellingen
zijn dan de loten aan die stam
waarvoor het vinden
van de meest passende en verrassende locaties
telkens weer de allergrootste puzzel was.

Een puzzel die de man in kwestie
– zo rekende hij wel eens voor –
in één jaar wel zo'n 36.654 appjes,
3490 mails en 342 telefoontjes kon kosten,
plus wat krachttermen, zuchten en vreugdekreten.

En dan hebben we het nog
niet gehad over de inzet
om het festival ook elk
jaar weer financieel rond te krijgen;
waarvoor het verkeren
in subsidieland niet altijd – zal ik het zo zachtjes uitdrukken –
niet altijd even paradijselijk is.

Dan moet je dus wel
een enorme drive en missie hebben;
en wel "zoveel mogelijk
mensen meeslepen
in de wondere wereld
van pure beleving
en dat allemaal in
de eigen Limburgse achtertuin,"
zoals hij het ooit zelf verwoordde.

Die man,
beste mensen,
die 28 jaar lang – waarvan 22 als festivaldirecteur –

- vele, vele fietstassen vulde met culturele bagage;
- steeds weer prachtig plekken vond voor verhalen passend bij de thema's van de tijd;
én
- ondertussen gemeenten een plek bood in een grotere culturele infrastructuur;
die man is natuurlijk Jan Klompen.

Een man die het natuurlijk niet allemaal alleen deed;
zonder zijn Ans was het zeker niet gelukt;
en ook niet zonder die 125 vrijwilligers,
waarop dit festival net zo goed drijft.

Maar zo'n vrijwilligersorganisatie
draaiend en super betrokken houden,
is óók een kunst;

door in zijn geval voor iedereen
evenveel oog en aandacht te hebben;
en in feite er zelf ook één te zijn;
als je 24/7 – dus ook in je vrije tijd – Limburg Festival blijft ademen

Dit alles,
beste mensen,
maakt dat ik hier als gouverneur
vóór de opening
van - een sinds tijden - weer allereerste Limburg Festival
zónder Jan Klompen aan het roer
toch nog even de loftrompet wilde steken
over zijn buitengewoon waardevolle bijdrage aan dit theaterfestival;
een blijvende culturele aanwinst
óók buiten Midden-Limburg.

En beste Jan,

bij zo'n buitengewoon waardevolle én langdurige bijdrage,
die ook nog eens van baanbrekende betekenis is
voor Limburg én haar bevolking,
vond ik als gouverneur,

hóórt een provinciale onderscheiding.

En aangezien het voltallig College van Gedeputeerde Staten
het hiermee eens was,
mag ik je hiervoor vanavond
benoemen tot Limburger van Verdienste.

Daarvoor vraag ik jou – én Ans –
naar voren te komen
om daarvoor een plaquette én oorkonde
in ontvangst te nemen.

Én om je echt onsterfelijk te maken
als Limburger van grote betekenis,
je handtekening te zetten
in het Ereboek van de Provincie Limburg.

Uit ode aan jou!